

Gospodar

61. 1271

Naputak za procjenu šumah,

koga se treba držati pri provedbi zak. čl. VII. od g. 1875.
ob uredjenju zemljarine.

(Izdan godine 1876 pod broj 24.163.)

U V O D.

Kod provadjanja zak. članka VII. g. 1875. ob uredjenju zemljarine, biti će zadača šumskim procjeniteljem, da po ustalovah ovoga zakona pronadju čisti prihod šumah, nalazećih se u obsegu ugarske države, za da se na nje udari razmjeran porez.

Pod šumami se razumievaju sva ona zemljišta, koja su stalno drvenju namjenjena (zak. čl. VII. §. 10. 1875.), dakle ne samo onaj prostor, što no je doista obrašten drvećem, nego prena naravi stvari i ona površina, koja je stalno namjenjena gojitbi šumah; po tom dakle i šume izsječene u obće i onda, ako se u svrhu njihova iznovičnoga pošumljenja kratko vrieme i samo kroz nekoliko godinah iz njih druga kakova korist vuče; nadalje, neobrašcene šumske plešine (čistine, Waldblössen, zak. čl. VII. §. 6. 1875), koje se neoru niti ne kose; kao i one šumske plešine, koje se, istina, kratko vriene oru i kose, nu koje će se poradi toga, što sačinjavaju celost šume, i što su uvrštene u dotičnu upravnu osnovu, tekar onda pošumiti zajedno sa susjednimi šumami, kad ove izsječene budu.

Kao čisti prihod šumah ima se uzeti srednja cijena na panju, koja se pri običajnom gospodarenju za drva trajno dobiva, imajući dakako pred očima onu kolikoču drva, koja se po razmjeru mjestnih odnosa stalno unovčiti dade, a da se neprekorači medja trajna srednjega prihoda; zatim, vrijednost uzgrednih šumskih užitaka, n. pr. paše, žirovine, kore i šiške; od česa treba da se odbiju popriječni troškovi, sto no su nuždni za pošumljenje i njegu šumah ter za plaćanje šumarskoga osoblja (z. čl. VII. §§. 15. i 16.—f. 1875.)